

MARIE DOLISTOVÁ

(*13. prosince 1951 v Praze, žije v Teplicích v Č.)

Vystudovala střední zdravotnickou školu, pracovala jako rehabilitační sestra.

Dosud vydala tyto básnické sbírky: *S příchutí země* (Alfa-Omega 2000);

Zarostlé stezky (Alfa-Omega 2002); *Paní Zdislava z Lemberka* (Řád 2009);

Na hraně stínu (Balt-East 20011); *V dešťových kapkách* (Dharmagaia 2017);

V síti rybáře (Maticе cyrilometodějská 2018); *O tvrdost kamene* (Dauphin 2019);

Pevnost kořenů (Dauphin 2026).

Autorka se zúčastňovala literárních soutěží v Severočeském kraji i mimo něj, získala první místo v literární soutěži v Čáslavi 2005.

Účast v antologiích severočeských literátů *Pátá koróna* (Kapucín, 2004); *Odlesky z řeky poezie*

(Kapucín, 2007); *Kde se země provinila* (Severočeská vědecká knihovna Ústí n.L 2009);

Umlklé struny zvuk (Severočeská vědecká knihovna Ústí n.L. 2010);

Jen krůček od tajemství (Severočeská vědecká knihovna Ústí n.L., 2013);

V almanaších české poezie:

Rybáři odlivu (Milan Hodek 2015);

Řezbáři stínů (Milan Hodek 2016);

Řeka úsvitu (Milan Hodek 2017);

Dejty domovů (Milan Hodek 2019);

Vlastní poezii představuje na autorských čteních v Teplickém Šlauchu (volná výtvarná a literárně-estetická společnost), literárního klubu Pegas v Mělníku – (byla delší pauza ze zdravotních důvodů).

Marie Dolistová je též autorkou textů písní s biblickou tematikou a libret duchovních kantát, které byly zhudebněny severočeskými skladateli PhDr.Janem Bůžkem a plk.Mgr. Janem Zástěrou.

Odkazy na tvorbu:

<https://mariedolistova.eu>

http://www.dauphin.cz/book_978-80-7272-327-0.html

Marie Dolistová: Pevnost kořenů

SONET O HVĚZDÁCH

*Za chvíli vyjdou hvězdy, zažehne je tma,
snad neskryjí je mračna, temná a bouřná,
už jsou tu, září z výšin vesmírného dna,
přichází chvíle, tichá i tajemná.*

*Dnes hvězdy nevyjdou, vyšla jen jediná,
v trhlíně mračen tak jasná, jiskřivá,
temnotou rozpoznat, co touha marnivá,
dotknout se dále, jak střelka třpytivá.*

*Hvězdy nerozhání tmu, ukazují směr,
z tajemného kotle vesmíru si ber,
pochopit věčnost, dohlédnout k začátku,*

*pocítit závany Božího pláště,
ukrývá zrno věčného počátku,
v rotaci o všechno i každého zvláště.*

STARÝ MUŽ

*Opřen zády o zeď domu
přehlédl uklizený dvorek
Přehlédl život
Na dvorek už nev kročil
Loučení se vším
Sníh zasypal vše
jen stopy kočičích tlapek stehují plochu
jen němá psí bouda hlídá
Kam odešel?
Kam se vytratil?
Severní záře televizních obrazovek
bliká tmou okny domků
Život ta kra ta kra
pod nohama odtává
v oceánu věčnosti*

SONET O PRADÁVNU

*Slunce míchá a proráží cáry mlh,
ticho, ticho je od hlasů a hudby,
není nikdo, kdo by slyšel věty sudby,
v pletivu moudrosti zrod, skrytý je Bůh.*

*Zázrak proměny neživého v živé,
přechodu od nevědomí k vědomí,
zrodu inteligence a svědomí,
schopnosti poznat, co pravda a lživé.*

*V hlubinách věků vykřísnutá buňka,
kříslo podruhé, zažehnuty divy,
tvorové z mnoha buněk vzešli živi,*

*sirné výpary, kyslík, les, tůňka,
řeky, moře hučte, ptáci dny vítejte,
o divu z magmatu píseň zpívejte.*

SONET O NOCI

*Noci zlá a temná, možné dožít rána?
Nikdo se tě neptá, kráká jen vrána,
sil ubývá věkem, chlad roztrásl tělo,
kroky vedou tam, kam ne vždy se chtělo.*

*Chytit tak Měsíc i s jeho hvězdami,
hodit do tmy, propálit jak jiskrami,
zadržet šum bystřiny, ponořit se v něj,
se sny může přijít opět nový děj.*

*Najít světlo, svítit jím na stezku,
přejít zlá místa s kroky bez stesku,
kráčet v dráze jasného paprsku,*

*mít pozornost k hvězdnému záblesku,
v mlžné temnotě když průrva na chvíli,
vítr zaduje, hvězdu tak rozsvítí.*

O HMOTĚ I

*Rodíš abys zabíjela hmoto a nic nevracíš
Metla času smetá
Vyplivlo nás to a zahodí
Říkají - není Bůh je jen záření
Je možné aby byl?
Je možné aby nebyl?
Vesmír těhotný Bohem*